

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204038
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6719204038.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého N. M., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom B. mieru XXX/XX, XXX XX S., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov: matky W. M., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX S. č. XXX, prechodne bytom Y. XXX/XX, XXX XX Y. nad M. a otca N. M., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom B. mieru XXX/XX, XXX XX S., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15P/18/2019-10 z 11. septembra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým N. M., nar. XX. XX. XXXX tak, že otec bude oprávnený stykať sa s maloletým každý nepárny týždeň v mesiaci, kedy si maloletého vyzdvihne u matky v piatok o 16.00 hod. a vráti jej ho v nedeľu o 18.00 hod. (I. výrok) s tým, že si ho bude preberať od matky v mieste jej bydliska v stanovených dňoch a hodinách a tam ho následne matke aj po ukončení styku v stanovených dňoch a hodinách odovzdávať (II. výrok). Ďalej uložil matke povinnosť maloletého otcovi odovzdať v stanovených dňoch a hodinách a na styk ho riadne pripraviť a tiež vyslovil jej oprávnenie prevziať maloletého od otca po skončení styku (III. výrok) a napokon stanovil, že neodkladné opatrenie trvá do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode (IV. výrok).

2. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 324, § 325 ods. 1 a § 325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a ust. § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) konštatujúc, že v súvislosti s otcom podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa na tamjšom súde vedie pod sp. zn. 7P/17/2019 konanie o rozvod manželstva. V prejednávanom prípade nešlo o stav, kedy by sa maloletý ocitol bez akejkoľvek starostlivosti (či jeho život, zdravie alebo priaznivý vývoj bol vážne ohrozený alebo narušený), kedy by bolo potrebné postupovať podľa ust. § 365 ods. 1 CMP a nebolo na mieste ani neodkladné opatrenie podľa § 367 ods. 1 CMP, na základe ktorého sa ukladá odovzdanie dieťaťa do starostlivosti určenej osoby. Uzavrel, že platná právna úprava neupravuje taxatívny výpočet neodkladných opatrení a preto s odkazom na ust. § 2 ods. 1 CMP postupoval podľa § 325 ods. 1 CSP a dočasne upravil pomery rodičov k maloletému.

3. Zo skutkových tvrdení otca mal okresný súd osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy otázky styku s maloletým tým, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, matka sa odsťahovala k novému partnerovi, medzi rodičmi existujú komunikačné problémy, prebieha rozvodové konanie, otec nevidel maloletého od 20. augusta 2019 a ohľadom ich vzťahu existuje dôvodná obava, že stretávanie bude obmedzené na minimum alebo úplne znemožnené. Táto obava je zosilnená tým, že vo vzťahu rodičov sú evidentne

dlhodobé nezhody vyúsťujúce do opakovaného podania návrhu na rozvod manželstva či už zo strany matky alebo otca. V záujme zachovania rovnocenného a rovnoprávného vzťahu dieťaťa k obom rodičom okresný súd prihliadol na jeho záujem, jeho citové väzby a potreby a návrhu otca v celom rozsahu vyhovel majúc za to, že tým bude rešpektované právo otca na výchovu a starostlivosť o dieťa a súčasne aj právo dieťaťa na dodržiavanie pravidelného osobného kontaktu s oboma rodičmi (teda aj s otcom) v zmysle ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine. Poukázal na záujem maloletého, ktorý je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, ako to vyplýva z článku 5 prvej vety Zákona o rodine. Obom rodičom v súvislosti s realizáciou styku uložil povinnosti maloletého si riadne odovzdať a prevziať v mieste bydliska matky a zároveň časovo obmedzil trvanie neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia prebiehajúceho rozvodového konania.

4. V zákonnej lehote podala proti uzneseniu odvolanie matka. Žiadala zmenu nariadeného neodkladného opatrenia tak, že maloletého prevezme v nedeľu už o 15.00 hod., pretože maloletý navštevuje materskú školu a je potrebné sa na to pripraviť a tiež, že odovzdávanie nebude realizované samotným otcom, ale jeho matkou. Súčasne žiadala, aby preberanie aj odovzdávanie maloletého prebiehalo v mieste jej prechodného bydliska a aby bola oprávnená zrušiť styk otca s maloletým v prípade jeho ochorenia.

5. Uviedla, že zmenila svoje bydlisko a aktuálne by nemohla maloletého nosiť do miesta trvalého bydliska kvôli zlému autobusovému spojeniu, veľkej vzdialenosti a tiež kvôli nedostatku finančných prostriedkov, lebo poberá len rodičovský príspevok. Aj keď otec nejavi záujem o maloletého, nechce prerušiť kontakt medzi nimi, či so starými rodičmi, ale žiada úpravu styku len na základe právoplatného rozsudku. Ohľadne styku s maloletým spísali s otcom čestné prehlásenie a dohodli sa aj na tom, že rodičia otca jej budú nosiť postupne osobné veci, ale nakoľko sa nechce stretávať ani s nimi, lebo sa pri odovzdaní maloletého zachovali neprimerane, navrhla, aby odovzdávanie a preberanie maloletého sprostredkúvala jej sesternica I. I. C., u ktorej momentálne býva. Po incidente sa komunikáciu so starými rodičmi maloletého rozhodla ukončiť, a to aj z dôvodu, že maloletý bol po príchode od nich smutný, plakal a pýtal sa na veci, ktorými by dieťa nemalo byť zaťažované.

6. Matka k odvolaniu pripojila čestné prehlásenie podpísané otcom maloletého, ktorý v ňom prejavil súhlas s jej návrhom, že jeho rodičia ho budú zastupovať pri preberaní aj odovzdávaní maloletého, ktorého prevezmú v nepárny týždeň v piatok o 16.00 hod. a odovzdajú ho matke v nedeľu o 16.00 hod. s tým, že vzhľadom na ich pracovné povinnosti môže namiesto piatka dôjsť k prevzatiu maloletého až v sobotu o 10.00 hod., o čom bude vopred matka informovaná.

7. K vyjadreniu matky podal vyjadrenie otec maloletého žiadajúc zachovať styk v podobe upravenej napadnutým uznesením. Poprel, že by o syna nejaviel záujem, po odchode matky zo spoločnej domácnosti bol so synom dvakrát. Nesúhlasil s odovzdávaním syna o 15.00 hod. v nedeľu, kedy majú ešte iný program a maloletý ani o 18.00 hod. ešte nechce odísť a prosí ho, aby mohol ostať. Žiadal, aby mu matka v prípade choroby maloletého predložila lekárske potvrdenie. Aktuálne sa odovzdávanie realizuje tak, že maloletého matka odovzdáva jeho matke.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Podľa ustanovenia § 325 CSP ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým nariadil neodkladné opatrenie o (dočasnej) úprave styku

otca s maloletým do meritórneho rozhodnutia je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením uznesenia, ktoré je dostatočne jasné a zrozumiteľné a preto odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov, ktoré viedli okresný súd k tomu, že upravil styk otca s maloletým formou neodkladného opatrenia a že zvolil úpravu tejto otázky spôsobom uvedeným vo výroku svojho uznesenia.

13. Zo zákonnej úpravy neodkladných opatrení vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je (okrem iného) bezodkladná úprava pomerov účastníkov (§ 325 ods. 1 CSP), pričom právo, ktorému sa má poskytnúť ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázané, musí však byť osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Z právnej úpravy neodkladných opatrení je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť promptnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či úprava sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie kvôli potrebe úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné dočasne (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť pomery k maloletemu dieťaťu. Legitímnym cieľom odôvodňujúcim takúto úpravu pomerov k maloletemu dieťaťu je jednoznačne záujem maloleteho a niet pochyb, že záujem dieťaťa je prvoradým kritériom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú (čo vyplýva z článku 5 prvej vety Základných zásad Zákona o rodine ako na to správne poukázal aj okresný súd).

14. Vzhľadom na uvedené nepovažoval odvolací súd odvolanie matky za dôvodné, pretože mal takisto ako okresný súd osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy styku otca s maloletým, ktorá otázka neznesie odklad až do času, kým sa rozhodne o návrhu na rozvod manželstva rodičov maloleteho (a v súvislosti s tým aj o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu) v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7P/17/2019. Odvolací súd preto nemohol dať za pravdu matke, ktorá žiadala o úpravu styku „len po vydaní právoplatného rozsudku“, pretože okolnosti prejednávanej veci a záujem maloleteho odôvodňujú akútnu potrebu úpravy styku otca s ním (a samozrejme aj jeho faktickú realizáciu) neodkladným opatrením nečakajúc na konečné (vy)riešenie tohto aspektu výkonu rodičovských práv a povinností až do skončenia rozvodového konania.

15. Zo spisu nepochybne vyplýva, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Matka sa presťahovala aj s maloletým k novému partnerovi, aktuálne býva v Kokave nad Rimavicou. Rodičia spolu adekvátne nekomunikujú a prebieha rozvodové konanie. Styk otca s maloletým sa realizuje za súčinnosti tretích osôb (starých rodičov maloleteho z otcovej strany, resp. príbuznej zo strany matky) a hoci matka deklarovala vôľu zachovať kontakt maloleteho s otcom, z jej odvolania vyplýva, že sa považuje za rodiča, ktorý by mal (resp. chcel) určovať konkrétne podmienky styku (ohľadne času, spôsobu odovzdávania, atď.). Odvolací súd tu ale zdôrazňuje, že aj otec je plnoprávnym rodičom maloleteho a aj jemu patria rovnaké rodičovské práva a povinnosti, čomu na druhej strane zodpovedá právo maloleteho na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a toho súčasťou je právo maloleteho na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (§ 24 ods. 4 Zákona o rodine). Ak ďalej otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádzal, že sa s matkou nevedia dohodnúť na styku s maloletým a tohto nevidel odkedy matka dňa 20. 08. 2019 opustila spoločnú domácnosť (a následne sa doteraz mali stretnúť len dvakrát), odvolací súd konštatuje v doteraz uvedených skutkových okolnostiach potrebu bezodkladnej úpravy styku ako k tomu správne dospel aj okresný súd. Otec sa chce s maloletým stretávať, matka to (podľa jej vyjadrenia v odvolaní) v zásade rešpektuje, len má určitú vlastnú predstavu. Pokiaľ sa teda rodičia nevedia zhodnúť na konkrétnostiach súvisiacich s faktickou realizáciou styku otca s maloletým nachádzajúcim sa aktuálne v osobnej starostlivosti matky, je to súd, ktorý má (a musí) aspoň provizórne vyriešiť tento problém v reálnom čase bez ohľadu na to, kedy bude vo veci rozhodnuté meritórne.

16. Odvolací súd potom ku konkrétnym výhradám matky uvádza, že si nesprávne vyložila obsah napadnutého uznesenia, pokiaľ žiadala, aby k preberaniu maloleteho zo strany otca a následnému odovzdávaniu dochádzalo v mieste jej súčasného (prechodného) bydliska. Z výrokov i z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd toto miesto viazal (v súlade s návrhom otca) na bydlisko matky (ktorým je v súčasnosti Kukučínova 406/43, Kokava nad Rimavicou) a nie na miesto jej trvalého pobytu (Dúbravy č. 194), či na iné miesto. To znamená, že prevzatie a odovzdanie maloleteho je viazané

práve na bydlisko matky, presne tak ako to žiadala v podanom odvolaní a na tomto mieste si rodičia majú maloletého odovzdávať.

17. Čo sa týka požiadavky matky, aby maloletého otec odovzdal v nedeľu už o 15.00 hod. (a nie o 18.00 hod ako to stanovil okresný súd), tak odvolací súd vyhodnotil túto námietku ako neopodstatnenú, pokiaľ jediným argumentom matky bola potreba prípravy na materskú školu, ktorú maloletý navštevuje. Odvolaciemu súdu nie je jasné, čo tak nevyhnutné pre nástup maloletého do materskej školy v ďalší deň po skončení styku (t. j. pondelok) je potrebné vykonať na to, aby musel byť u matky už pomerne skoro o 15.00 hod., resp. ináč povedané, odvolací súd nepovažuje čas 18.00 hod. za príliš neskorý na to, aby maloletý po príchode od otca nestihol absolvovať všetky potrebné úkony na to, aby sa mohol uložiť na spánok v čase primeranom jeho veku. Pritom odvolací súd zvyrazňuje, že sa jedná len o každú druhú nedeľu a z dvojtýždňového obdobia by mal maloletý s otcom tráviť čas od piatka 16.00 hod do nedele 18.00 hod., čo je 50 hodín (t. j. cca dva dni) a teda odvolaciemu súdu tu za týchto okolností chýba zásadná okolnosť opodstatňujúca potrebu posunu času odovzdania maloletého matke na skoršiu hodinu.

18. Odvolací súd rovnako zo spisu nezistil ani žiaden dôležitý dôvod brániaci odovzdávaniu maloletého samotnými rodičmi. Matka síce žiadala, aby tento proces zabezpečovala otcova matka, resp. sa na ňom podieľala sesternica I.. I. C., odvolací súd ale tak matke ako aj otcovi pripomína, že hoci ich partnerský vzťah je narušený a výsledkom súčasne bežiacoho rozvodového konania môže byť ukončenie ich manželského zväzku, nesmú zabúdať na to, že aj potom zostanú rodičmi, t. j. matkou a otcom maloletého. Cez uvedenie si tejto skutočnosti by mali pristupovať k výkonu svojich rodičovských práv a povinností, lebo v opačnom prípade je len logické, že maloletý bude negatívne vnímať okolnosti súvisiace s ich rozchodom, ktorými by ako dieťa nemusel (nemal) byť zaťažovaný (ako to uviedla aj matka v podanom odvolaní). Tým odvolací súd rodičom zdôrazňuje, že sú to oni dvaja ako nositelia rodičovských práv a povinností (a s nimi spojenej rodičovskej zodpovednosti), ktorí sú podľa ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine povinní pri ich výkone chrániť záujmy maloletého. Majúc toto na zreteli je potrebné pristupovať aj ku tak bežnej veci akou je odovzdanie maloletého otcovi, resp. následne naopak matke, pretože i keď je v prípade disfunkcie partnerského vzťahu do istej miery pochopiteľnou „nechut“ rodičov vzájomne sa kontaktovať, je záujmom maloletého jej prekonanie. Rodičia jednoducho musia spolupracovať a dokázať komunikovať aspoň v otázkach týkajúcich sa spoločného maloletého dieťaťa (hoc v inom to nejde), lebo v opačnom prípade ide o zbavovanie sa rodičovskej zodpovednosti a to je v rozpore s ust. § 30 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa jeho rodičia. Preto ak v tomto štádiu konania nevyplýva zo spisu žiadna zásadná skutočnosť, pre ktorú by styk mal začínať a končiť bez vzájomnej osobnej interakcie matky a otca maloletého, odvolací súd považoval za správne aj okresným súdom stanovené prevzatie a odovzdávanie maloletého jeho rodičmi (čoho porušením ale nie je odovzdanie a prevzatie dieťaťa zo strany rodiča zrealizované prostredníctvom inej osoby, napr. starého rodiča dieťaťa).

19. Napokon posledná výhrada matky smerujúca proti neodkladnému opatreniu spočívala v jej požiadavke, aby pri ochorení maloletého bola oprávnená „zrušiť“ styk otca s ním. K tomu odvolací súd uvádza, že úprava styku maloletého dieťaťa s rodičom súdnym rozhodnutím (či už meritórnym, alebo formou neodkladného opatrenia v súvislosti s prebiehajúcim konaním, ako tomu bolo aj v tomto prípade) predstavuje konkrétny právny rámec, v rámci ktorého sa môžu rodičia vo vzťahu ku styku s maloletým dieťaťom pohybovať (čo ale nevylučuje možnosť dohody rodičov na inom modeli realizácie styku). Takéto rozhodnutie ale logicky nedokáže (vopred) reagovať na všetky situácie, ktoré sa môžu následne v praktickom živote pri jeho realizácii vyskytnúť. Medzi tieto možno zaradiť aj nepriaznivý zdravotný stav (ochorenie) maloletého dieťaťa, ktorý mu prechodne (objektívne) znemožňuje v stanovenom čase stretnúť sa a byť s oprávneným rodičom. V takom prípade je samozrejým, že závisí od závažnosti zdravotného stavu dieťaťa, či je možné styk uskutočniť alebo nie a teda súdne rozhodnutie nemôže dávať odpoveď, či sa v danom čase styk môže alebo nemôže uskutočniť kvôli chorobe dieťaťa. To znamená, že posúdenie konkrétnej situácie zdravotného stavu dieťaťa je rozhodujúce pre to, či styk prebehne alebo nie. To musí zodpovedne vyhodnotiť rodič dieťaťa, ktorý má styk umožniť, pretože choroba dieťaťa nemôže byť zámienkou pre upieranie styku druhému rodičovi. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd nemohol rozhodnúť o práve matky „rušiť“ styk maloletého s otcom v závislosti od jeho zdravotného stavu, pretože ako už bolo uvedené, (ne)realizovanie styku je objektívne závislé od zdravotného stavu dieťaťa a nie od želania (práva) niektorého z rodičov. Je pritom len pochopiteľným, že zodpovedný rodič

sa nebude domáhať styku s maloletým dieťaťom ak mu to nebude dovoľovať jeho zdravotný stav (ktorého posúdenie samozrejme nemôže byť svojvoľou druhého rodiča).

20. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).